

॥ॐ अहंडानंद की जय ॥
 ॥ॐ परमपद् निवासी ज्ञानदाता सद्गुरुश्री वल्लभराम महाराज की जय ॥
 ॥ॐ प्रणावाधिवक्ता मोक्षमार्गचार्य सद्गुरुश्री रमेश्वर महाराज की जय ॥
 ॥ॐ मोक्षमार्ग धर्म की जय ॥

“अधिक मास याने पुरुषोत्तम मास”

(ज्ञानगृहि - २७/०८/१९५५)

पुरुषोत्तम मास एटले मानव हृदयमां भरायेली काम, कोष, मोह, लोभ, मद, मत्सर, दंभ, द्वेष, असुखा (अदेखाई), मिथ्याभिमान आदि, कुविचारोना या अन्यना कुसंस्कारोना क्यरा ज्ञामी गयेला होय तेने महापुरुषो अगर धार्मिक ग्रंथोना उपदेश, वाचन द्वारा, मनने पापरहित निर्मल बनाववानुंछे.

अभिमान हाणीने प्रबुपरायण बनीने ईन्द्रियोना विषयोत्तमुभ वेगने अटकाववा एक भुक्ता, अल्पाहार करवाना छे. जेना वडे भूलेच्यूँके पाप थई गया होय ते माटे जे पश्चाताप करतो होय अने तेवी भूल कटी न थाय, ते माटे मनने पवित्र करी राज्युं होय तेवा मनुष्यने जे देहशुद्धिना साधनो सहायदृप छे. परंतु जेना मन मलिन छे, हैयामां पाप अने विषयनी वासनाओना कीडा खटबटी रखा होय छे, तेवा मनुष्योना मननी शुद्धि होती नथी. तेथी तेवा लोको माटे देहशुद्धि एकमात्र देखाव जे छे. मननी पवित्रता विनानी देहशुद्धि कोई साझेवता आपी शक्ती नथी. ज्यां स्वधर्म परायणाता छे, त्यां जे मननी शुद्धि टके छे.

मानव ज्ञवनमां नीये मुजब साधनकम होवो ज्ञोईयो.

(१) स्वधर्मनुं पालन, दैहिक, मानसिक अने आत्मिक रीते स्वधर्मनुष्ठान. (२) देहनी, कपडानी के वाणीनी नहि पाण (मन, बुद्धि, चित, अहंकार) अंतःकरणानी शुद्धि, सत्यासत्य, धर्माधर्म, पाप-पुण्य, श्रेष्ठनेछ, आदिना विवेक अने देह तथा देहनी साथे ज्ञेयायेला सर्व प्रत्ये वैराग्य. (३) शम-दम, उपरित, तितिक्षा (श्रद्धा मुमुक्षता). (४) श्रवण, मनन, निर्दिष्यासन, सत्संग. (५) सत्य शोधन. (६) आत्म संन्यास. (७) निःशेष कर्मत्याग. (८) ब्रह्मज्ञानमां निष्ठा. (९) मोक्षप्राप्तिनी प्रबण ईच्छा एटले मोक्षेच्छा.

आ साधनो ओष्ठावता प्रमाणामां जे ज्ञवनमां उतरे तो आत्मोन्नति थतां वार लागे नहि. ते माटे अधिकमासमां पवित्र एकांत स्थले अगर धरमां रहीने एकांतभावथी आ साधनोने धीमे धीमे ज्ञवनमां उतारवा ते दरेक मनुष्यनुं कर्तव्य छे. जे आत्मकल्याण माटे पुरुषार्थ करे छे ते पुरुषार्थी छे. जे आत्म साधनामां साझेवत्व मेणवे छे ते आत्मिक पौरुषत्व प्राप्त करी बनेलो पुरुष छे. अने जे आत्मिक पौरुषत्वमां विशे आगण वधेलो छे अने देवो पाण जेनी आज्ञा ने आधिन छे ते पुरुषोत्तम छे. मायाना अधिष्ठाता लभोपति (लज्ज्बोपति) करनार विश्वना नारायण विश्वोत्तम छे अने मायातित अद्वेत परमात्मा परमेश्वर सर्वोत्तम छे, माटे आत्मकल्याणाना पुरुषार्थमां प्रत्येक आत्माए पुरुषार्थीमांथी आगण वधी पुरुषोत्तम, एटले सिध्ध बनेलो पुरुषो करतां उत्तम छे. ते पुरुषोत्तम करतां आगण वधवा अने पुरुषोत्तम जे सर्वोत्तम ब्रह्मनी उपासना करे छे, तेने प्राप्त करवा अविरत प्रयत्न करवो अने तादात्मय परमात्मा प्रेमनी साधना करवीते पुरुषोत्तम मासमां करवानुं कर्तव्य छे.

સંસારી મનુષ્યોને કોઈ ફુરસદ ન મળવાથી કોઈ પણ સત્કર્મ થઈ શકતું નથી. એટલું જ નહિ પણ પવિત્ર ધાર્મિક માસમાં પણ ઉત્તમ જીવન જીવી શકતું નથી, તો આપણી શું દશા થશે?

અનેક દિવસો, પક્ષો, મહિના, ઋતુઓ, વર્ષો માયાવી જે જ્ઞાનમાં વ્યતિત થઈ ગયાં છતાં કલ્યાણનું કોઈ સાધન કરી શક્યા નથી. તેનો કોઈને પશ્ચાતાપ થતો નથી. અને સદ્ગર્મનો માર્ગ જીવાત્માને સમજાતો નથી તે ઘણી સોચનીય વાત છે.

આ અધિક પુરુષોત્તમ માસમાં જે કાંઈ ધર્મ, કર્મ, દાન, સ્નાન, સત્સંગ, સેવા, પૂજા આદિ થાય છે, તે આત્માને પ્રભુ તરફ વિશેષ દોરી જાય છે તેમજ વિશેષ ફળદાયક છે. તેથી મનુષ્યો દેવદર્શનો, તીર્થયાત્રા, વ્રતો, ઉપવાસો તથા શ્રવણ આદિ શુભ કર્મો કરે છે. તેમજ જેઓ આત્મકલ્યાણ કરવા ચાહેતા હોય તેમણે બને તેટલું વિશેષ સત્કર્મ કરવાની આવશ્યકતા છે.

મનુષ્યને ક્ષાળભંગુર દેહ કે જે એકાએક ગમે તે રોગથી માંદો પડતાં કે મૃત્યુ પામતાં વાર ન લાગે તેવો છે. તેનો વિશેષ ભરોષો છે, પરંતુ જેનો કોઈ કાળે નાશ ન થઈ શકે તેવો ધર્મ, જ્ઞાન, યોગ, ધ્યાન, ભક્તિ, પ્રાર્થના, બ્રહ્મનિષ્ઠા આદિનો સહેજ પણ ભરોસો નથી. તે જ જ્ઞાનવાન પુરુષોના ઉપદેશ છતાં પ્રભુ પર વિશ્વાસ ઉત્પત્ત થતો નથી. તેથી જ મનુષ્યો અનેક પ્રકારે દુઃખ, યાતનાઓ ભોગવે છે. સંસારી પ્રસંગો માટે દસ્તે મુખે અનંત કષ્ટો સહન થાય છે પરંતુ અજર, અમર, આત્માની આ દેહના મૃત્યુ પછીની શાંતિ અને સદ્ગતિ માટે સહેજ પણ દુઃખ વેઠવા કે પરિશ્રમ વેઠવા કોઈ તત્પર થતા નથી. અને અલ્પ પરિશ્રમમાં સદ્ગતિ પ્રાપ્ત કરવા ઈચ્છાએ છીએ, તે ધર્મ અને ઈશ્વર પ્રત્યેના અવિશ્વાસનું મૂળ છે.

આ અધિકમાસમાં પોતાની અનુકૂળતા મુજબ એક માસ પર્યત, તે ન બને તો ૨૧ દિવસ પર્યત, તે ન બને તો ૧૪ દિવસ પર્યત, તે ન બને તો સમાણ એટલે સાત દિવસ પર્યત દરેકે ધર્મધ્યાન કરવું જોઈએ, લક્ષ્યોર્યસી નિવારણાર્થે, આત્મકલ્યાણાર્થે, પાપનિવારણાર્થે અને દેહરક્ષણાર્થે અને મોક્ષપદની પ્રાપ્તિ માટે સવાલક્ષ લઘુમંત્રના, મહામંત્રના, ગુરુમંત્રના જેને જે યોગ્ય લાગે તે કુમાનુસાર, નિયમોનુસાર પ્રયોગો કરવા જોઈએ.

અધિક માસ યાને પુરુષોત્તમ માસ દર ત્રીજે વર્ષે આવે છે. જેને હિન્દુ શાસ્ત્રોમાં પવિત્રમાસ ગણવામાં આવે છે. આ માસ સર્વ સાધાનોથી શ્રેષ્ઠ, સર્વ કામનાઓને અર્થની સિદ્ધિ આપનાર છે. તેમજ સર્વ માસોમાં અધિક આસો માસમાં કાર્ય સિદ્ધિમાં અધિકગણું શુભફળ મળે છે. તેથી જ અધિક માસનું શુભ કાર્ય માટે અધિક મહાત્મય છે. જેથી દરેક મોક્ષમાર્ગ ધર્મના ભાઈઓ અને બહેનોને જણાવવામાં આવે છે. ચાલુ સાલે તા. ૧૮-૦૬-૨૦૨૦ના રોજ પૂરો થતો હોવાથી આ માસ દરમ્યાનમાં જે મોક્ષમાર્ગ ધર્મના ભાઈઓ અને બહેનોને આપણા રેઝ્યુલર પ્રયોગોમાં (લક્ષ્યોર્યસી, આત્મકલ્યાણ, પાપનિવારણ, દેહરક્ષણ, ગુરુમંત્ર ધ્યાન સપ્તાહ અને માસિક ધ્યાન) બેસવાની ઈચ્છા હોય તેમણે આ સમય દરમ્યાનમાં પ્રયોગનો આરંભ કરી પ્રયોગ કરવા ખાસ નોંધ લેવી.

લિ.
પૂજય મહારાજશ્રીના
જ્ય પરમાત્મા